

økonomi, men det farlige er at tro, at det ikke påvirker dansk økonomi.

Hr. Jørgen Estrup taler om boligejerne og om, hvad Venstre tidligere har gjort. Der er altså mange synspunkter omkring arvesynden. Der er mange synspunkter – det er der – og der er også mange udlægninger af arvesynden. Noget af det, man gør, er godt, og noget af det, man gør, er mindre godt.

Man kan sige, at problemet i det danske folkestyre, i de love, der er vedtaget i Folketinget, egentlig altid har været, at på områder, hvor der på et tidspunkt har været flertal for at stramme op, har man glemt at slippe igen, når det har vist sig, at stramningen er blevet for stor. Altså det med, at man en gang har strammet, er jo ikke et argument for, at man så skal stramme yderligere. Sådan kan man jo ikke køre, for så strammer man altid – også under nulpunktet.

Problemet, når vi taler om boligejerne, er, at man giver indtryk af, at boligejerne har fået det fantastisk godt, og man siger, at ejendomspriserne er steget voldsomt. Ja, men i forhold til hvad? Hvis man tager udgangspunkt i 1975, er prisen i dag for en ejerbolig den samme målt i faste priser. Der har ikke været en prisudvikling ud over det, som har været gældende for købekraft og andre varer i øvrigt, og det er vel også nyttigt, at man er i stand til at kunne sælge sin bolig for det, den har kostet, og det er for så vidt stadig problemet. Man kan ikke bygge nye boliger i dag og sælge dem for kostprisen, i hvert fald ikke landsdækkende.

Jeg skylder et svar til hr. Peter Duetoft, og det får hr. Peter Duetoft om lidt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg har to spørgsmål til hr. Thor Pedersen, som siger, at ventelisterne til sygehusene skal løses på markedsøkonomiske principper. Det er en klar melding. Det betyder jo, at alle, der har formue, alle, der har høj indtægt, de, der er særlig populære hos arbejdsgiveren, skal, kan jeg forstå, med skattetilskud forrest i køen foran andre, der ikke er så heldige. Er det ikke det, man skal forstå ved at løse ventelisterne med markedsøkonomiske principper?

Det andet spørgsmål er om dagpengeperioden. Jeg forstod hr. Thor Pedersen således, at lang dagpengeperiode er det, der skyld i stor ledighed, mens kortere dagpengeperiode automatisk giver mindre ledighed. Det er ikke helt enkelt at

forstå logikken, hvis ikke det, hr. Thor Pedersen mener, er, at hvis vi helt fjernede dagpengeperioden, så ville vi selvfølgelig også helt fjerne ledigheden. Det er der jo en vis logik i. Hvis ikke der er nogen a-kasser, vil der heller ikke være nogen arbejdsløse. Er det i virkeligheden ikke det, der er Venstres politik, nemlig at vi på sigt skal have fjernet arbejdsløsheden ved at fjerne a-kasserne?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg er meget enig med dem, der har sagt, at det var en blød udgave af hr. Thor Pedersen, vi mødte: I virkeligheden var der vel kun to ting, nemlig en ubetinget hyldelse af markedsøkonomien i alle dens skikkelser og så en regering, der har danmarksrekord i løftebrud. Det må siges at være utrolig sart. Det må siges at være utrolig sart som inklination til en forhandling.

Men det, jeg var optaget af, var det enkelte tal, hr. Thor Pedersen var ude med, nemlig at der skulle være godt en million mennesker i Danmark på overførselsindkomst. Jeg vil bare bede hr. Thor Pedersen bekræfte, at for at nå det er man nødt til at medtælle studerende. Er det korrekt? Og opfatter Venstre det som et nationaløkonomisk problem, at stadig flere uddanner sig? Er det ikke lidt absurd i virkeligheden at beskrive det som et samfundsmæssigt problem, at stadig flere unge lever op til det ønske, samfundet har, om, at folk uddanner sig?

Så nævnte hr. Thor Pedersen i forbindelse med førtidspension, at de, der ønsker det, skal have tilbudt arbejde. Jeg vil godt bede om det klare svar: Betyder det, at Venstre afviser enhver type af tvang i forhold til at sende førtidspensionister ud på arbejdsmarkedet? Det tror jeg at ganske mange vil være interesseret i.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Venstre har i sit oplæg til finansloven for 1999 foretaget en pædagogisk opdeling, som jeg da gerne vil kvittere for. Man skriver, hvad man gerne vil, og så skriver man derefter en hel del om, hvad man kan.

Jeg skal i første omgang beskæftige mig lidt med det, man gerne vil, og det er den del af hr. Thor Pedersens indlæg, hvor det bl.a. bemærkes, at det private forbrug ikke er vokset tilstrækkeligt over det seneste år, mens det offentlige forbrug er vokset for meget. Det var så led-